

Tabela 1. Kryteria złożoności i ich aplikacja w dyscyplinie architektura oraz w projektowaniu architektonicznym (procesie) (Barełkowski 2018a: 49–50)

Kryteria złożoności	Architektura (przykłady)	Proces projektowania architektonicznego (przykłady)
Sieć powiązań (łączność) odpowiada emergencji, wiąże się bezpośrednio z autonomią, wzmacnia nieliniowość, samoorganizację i koewolucję	różne elementy programu przestrzennego – a w rezultacie same przestrzenie, czy to w skali miejskiej, czy architektonicznej, wspólnie i dynamicznie negocjują swoją rolę	intradyscyplinarność i sieciowanie interdyscyplinarne kwestie ogólne wpływają na szczegółowe rozważania, szczegółowe decyzje wpływają na pryncypia, do procesu stosuje się perspektywę integracyjną, interdyscyplinarną lub transdyscyplinarną
Autonomia odpowiada emergencji, wiąże się bezpośrednio z siecią powiązań, wzmacnia nieliniowość i samoorganizację	różne elementy rzeczywistego programu przestrzennego – w rezultacie same przestrzenie działają niezależnie	zdolność uwzględniania specyfiki (autonomii) wyodrębnionych pól problemowych określone branże i zagadnienia są niezależne i mogą warunkowo działać niezależnie od innych branż / zagadnień, o ile inne kryteria nie powodują rekonfiguracji
Emergencja (rzadko) odpowiada samoorganizacji, wiąże się bezpośrednio z <i>non-equilibrium</i> , wzmacnia sieć powiązań, autonomię, nieliniowość i koewolucję	wydarzenia lub interakcje społeczno-kulturowe pojawiają się w skonfigurowanej przestrzeni (środowisku), pojawia się nieprzewidywalne użycie	mechanizmy absorpcyjne (inkluzywne, responsywne) uznanie nieprzewidywalnych (nagle występujących) czynników zmieniających decyzje; rekalkibracja innych elementów procesu (lub jego przedłużenie), generowanie samodzielnie wywołanych zmian w procesie
Non-equilibrium odpowiada emergencji i koewolucji. wiąże się bezpośrednio z samoorganizacją. wzmacnia sieć powiązań i nieliniowość	wszelkie układy między elementami architektonicznymi są niestabilne; nawet jeśli dąży do równowagi, tego stanu nigdy nie można skutecznie osiągnąć	permanentna fluktuacja (struktura fleksybilna) proces zwykle odzwierciedla osobisty paradygmat architekta, jednak zmienia się on stale w odpowiedzi na nowe kryteria lub nowe związki między kryteriami
Nieliniowość odpowiada emergencji, <i>non-equilibrium</i> i samoorganizacji. wiąże się bezpośrednio z siecią powiązań i autonomią	ciągłość jest odzwierciedlana w przestrzeni przez sekwencję przestrzenno-czasową w powiązaniu z losowymi zdarzeniami i czynnikami motywacyjnymi, potencjalnie zmieniającymi orientację wykorzystania przestrzeni architektonicznej / miejskiej	otwarta architektura procesu proces projektowania odbywa się w równoległych wątkach lub komórkach sieci procesualnej i nie ma sekwencyjnych kroków (z wyjątkiem celów kontraktowych, wyznaczających progres z punktu widzenia klienta i rozliczenia)
Samoorganizacja odpowiada emergencji i <i>non-equilibrium</i> , łączy się bezpośrednio z siecią powiązań i autonomią, wzmacnia nieliniowość i koewolucję	przestrzeń architektoniczna / miejska organizuje swoje funkcjonowanie niezależnie od twórcy, a nawet społeczności, która z niej korzysta; rekonfiguracja, zmiana przeznaczenia jest ciągła	permanentna rekonfiguracja (struktura fleksybilna) system kryteriów projektowania, a także wszelkie relacje między czynnikami / agentami mogą ulec zmianie i stale pozostają otwarte na dalszą reorganizację w zależności od ważności lub możliwości zastosowania obecnej organizacji; struktura procesu sama się dostosowuje
Koewolucja odpowiada emergencji łączy się z siecią powiązań, autonomią, nieliniowością i koewolucją	różne elementy przestrzeni ewoluują w różnym tempie i w różnych kierunkach, jednak z zapewnieniem wzajemnych oddziaływań	permanentna ewolucja elementów procesu (struktura fleksybilna) moduły responsywne w procesie